

Sfinții secolului XX	8
Arhimandrit Porfirie Dobre	
Monahii mileniului III	14
Cele mai importante întrebări	
Mari duhovnici români	20
Doar cruce...	
Mărturisitorii secolului XX	24
Sfântul Amfilohie, taumaturgul din Lavra Poceaev	
Mari duhovnici	32
„Fiți mulțumitorii!” (Coloseni 3, 15)	
Sfinții secolului XX	32
Omul care a biruit pe om (II)	

Mănăstirea și lumea

Isihasmul cetății	48
Cum alegi între răul mare și răul mai mic?	
Carte de suflet	52
Mormântul viu de la Prislop	
Carte de suflet	55
Cele trei daruri ale Nașterii Domnului	

Ortodoxia pe mapamond

Actualitate panortodoxă și monahală	58
--	----

Dragi cititori,
 Avem o veste foarte bună: pe site-ul nostru (www.lumeacredintei.com) a apărut opțiunea de a putea vizualiza revistele noastre în format electronic. Așadar, orice persoană din orice țară, la orice oră poate vizualiza orice număr dorește din revistele noastre, în format pdf, la un preț mai mic decât varianta tipărită. Această facilitate sperăm să fie accesată în primul rând de românii creștin-ortodocși din diaspora, în condițiile în care costurile serviciilor poștale au crescut enorm. Plata se face printr-un site specializat, în condiții de siguranță deplină.

Lectură plăcută!

Redacția

32

24

20

14

48

8

41

58

ARHIMANDRIT PORFIRIE DOBRE:

*„Descoperirea moaștelor
Sfântului Ierarh Dionisie,
canonizarea lui, e o minune”*

Interviu realizat de Felicia Iederă

„Eu iubesc pe cei ce Mă iubesc și slăvesc pe cei ce Mă slăvesc”, zice Domnul. Se spune că sfinții văd viața și faptele noastre, cunosc întristările și aud rugăciunile fierbinți. Cel mai nou sfânt bine plăcut lui Dumnezeu, ajuns în împărăția cerurilor, este Sfântul Ierarh Dionisie Erhan, care niciodată nu a încetat să mijlocească pentru noi la Dumnezeu.

Un interviu de suflet cu arhimandritul Porfirie Dobre, starețul Mănăstirii Sfântul Mare Mucenic Iacov Persul din Sireți, Republica Moldova, nimeni altul decât cel care i-a descoperit sfintele moaște...

Una dintre cele mai marcante personalități monastice basarabene ale secolului trecut, Episcopul Dionisie Erhan a fost proclamat sfânt anul acesta pe data de 27 octombrie. Aș vrea să vă întreb, pentru început, cine a fost?

Sfântul Dionisie, că acesta reprezintă chipul sincer de părinte smerit și preocupat de nevoile semenilor. De altfel, sub aceste două coordonate și-a parcurs întreaga viață, căutând să-L odihnească pe Dumnezeu în inima sa.

Vlădica Dionisie s-a născut în satul Bardar, județul Lăpușna din Basarabia, la 2 noiembrie 1868, primind la botez numele Dimitrie. La vârsta de 15 ani, simțind dorul de Dumnezeu și dorința de a îmbrăca haina monahală, a intrat în obștea Mănăstirii Suruceni, unde mai apoi a fost tuns în monahism în anul 1899,

primind numele Dionisie. În anul 1900 a fost hirotonit ierodiacon, iar în 1904 a fost hirotonit ieromonah, ajungând la scurt timp stareț al Mănăstirii Suruceni. Deși vremurile au fost grele, a sprijinit cu toată puterea realizarea idealului de unitate al românilor din 27 martie 1918. Pentru viața sa duhovnicească prin care ajunsese foarte cunoscut și iubit de toți basarabeni, a fost ales Arhiepiscop-vicar al Arhiepiscopiei Chișinăului și Hotinului, iar în anul 1934 Episcop al Cetății Albe – Ismail. Cuviosul ierarh a păstorit Eparhia Cetății Albe – Ismail până pe 28 iunie 1940, când, din cauza anexării Basarabiei de către Uniunea Sovietică, s-a refugiat în Episcopia Argeșului, unde a păstorit între anii 1940 și 1941. După eliberarea Basarabiei, împovărat de ani și suferință, s-a retras la mănăstirea sa de metanie, Suruceni, trecând la Domnul,

Așezarea sfintelor moaște în raclă

Respect pentru oameni și cărți
 într-o mireasmă sfântă, la data de 17 septembrie 1943.

Când a fost decisă canonizarea Sfântului Dionisie Erhan și cât a durat procesul?

Procesul de canonizare a Sfântului Dionisie a început la scurt timp după aflarea cinstitelor sale moaște, la propunerea Preasfințitului Veniamin, Episcopul Basarabiei de Sud. S-a analizat viața ierarhului și s-a înaintat un raport Cancelariei Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în vederea canonizării.

Ținând seama de viața sa sfântă și de râvna lui mare pentru luminarea turmei sale duhovnicești și de roadele minunate ale lucrării și păstoririi sale, dar și de aflarea în chip minunat a moaștelor sale nestrucăcioase după 75 ani de la adormire, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în ședința sa de lucru din 25 octombrie 2018, l-a înscris în rândul sfinților ierarhi din calendarul ortodox, având ca zi de pomenire ziua de 17 septembrie.

„Banii personali ai starețului au avut un rol nevăzut, dar hotărâtor, în zilele premergătoare Unirii”

Există vreun motiv pentru care ceremonia de proclamare a avut loc chiar de ziua Sfântului Dimitrie?

Anul acesta, în cadrul BOR a fost proclamat Anul omagial al satului românesc, motiv pentru care, cu ocazia hramului Catedralei Patriarhale, au fost aduse spre închinare moaștele Sfântului Ierarh Dionisie al Cetății Albe – Ismail și ale Sfintei Mucenițe Filofteia de la Curtea de Argeș. Sfântul Dionisie a purtat din botez

numele de Dimitrie, iar în perioada arhieriei, ori de câte ori venea la București, trecea și se ruga la Sfântul Dimitrie, care străjuia capitala țării. Între 1940 și 1941, cât a fost locțiitor de Episcop al Argeșului, s-a rugat mult la Sfânta Filofteia pentru îndurerata sa Basarabie.

Pe de altă parte, împreună cu Sfântul Dimitrie și Sfânta Filofteia, s-a născut și crescut în curata spiritualitate a vieții de la sat. Astfel, momentul canonizării sfântului basarabean a fost foarte potrivit acestui context în care s-a întâlnit Sfântul Dionisie, cel mai nou sfânt, cu cei pe care i-a iubit și s-a rugat lor.

Trupul Episcopului Dionisie Erhan a fost găsit neputrezit în timpul unor lucrări de consolidare efectuate la Mănăstirea Suruceni, pe data de 10 iulie 2018, chiar de dumneavoastră. Ce ați simțit în acel moment?

Prin voia lui Dumnezeu, această descoperire o consider un pas pe care Sfântul Dionisie îl face din istoria uitată a neamului spre noi, pentru a ne arăta că cel care trăiește în Hristos rămâne viu. Sentimentul pe care l-am avut atunci când au ieșit la lumina sfintele lui moaște l-aș putea compara cu momentul acela din Liturghie când înălțăm Darurile și spunem Domnului din toată ființa: „Ale Tale dintru ale Tale”. Este o taină pe care cred că o deslușim doar cu inima, în timp și în apropierea sfântului.

Descoperirea moaștelor Sfântului Ierarh Dionisie, canonizarea lui, e o minune care ne arată că smerenia și jertfa de sine a acestui bineplăcut al lui Hristos nu au putut fi ascunse în umbra uitării și a vremurilor. Sfântul ne cheamă pe fiecare în parte să fim lumină semenilor, așa cum a fost și el.

Sfântul Dionisie Erhan a fost și senator în Parlamentul României, fiind ales

PS Veniamin al Basarabiei de Sud și precuviosul arhimandrit Porfirie Dobre, cei care au contribuit cel mai mult la proslăvirea Sfântului Ierarh Dionisie

Măinile care au făcut Unirea

Înveșmântând sfintele moaște

Revelat pentru un anumit timp, aproape în unanimitate senator al județelor Cetatea Albă și Ismail în anul 1918. Mai mult, se spune că a avut un rol important în afirmarea identității românești, în cunoașterea istoriei Bisericii din Basarabia și în realizarea idealului de unitate națională în perioada premergătoare momentului istoric de la 27 martie 1918, dar și după...

Sfântul Dionisie și-a purtat cu demnitate slujirea de Episcop, dar s-a îngrijit și de nevoile neamului său, mai ales într-un context istoric deosebit. La vremea aceea 80% dintre membrii Sfatului Țării din Basarabia l-au avut ca povăuitor și duhovnic, fiind atât de mult de iubit și prețuit de oamenii simpli încât l-au ales aproape în unanimitate senator în primul Parlament al României Întregite. Pentru că, în calitatea sa de duhovnic pentru demnitarul Basarabiei, a discutat cu ei despre chestiunile importante ale țării, i-a sfătuit cum să acționeze pentru ca unirea să se înfăptuiască, a fost pentru ei omul pe care s-au bazat în acțiunile și deciziile lor, unele întruniri de taină desfășurându-se în chiliile de la Mănăstirea Suruceni. Istoriile ședințe secrete din anii 1917-1918 au rămas în memoria și conștiința multor parlamentari de odinioară.

Sfântul Dionisie s-a luptat pentru limba română în timpul rusificării forțate. Și a lăsat moștenire un fond de carte de neprețuit, carte românească adusă clandestin uneori de el singur, cărată în sacii pe care-i ducea în spinare peste Prut, de la Mănăstirea Neamț. A făcut din Mănăstirea Suruceni o oază de românism. Bani personali ai starețului au avut un rol nevăzut, dar hotărâtor, în zilele premergătoare Unirii și în genere în pregătirea sufletească a celor ce aveau s-o aducă la îndeplinire. Mulți dintre fruntașii basarabeni sunt legați cu neuitată recunoștință

de moșneagul vlădică al Ismailului, care-l primea la ședințe în mănăstire, deseori în timpul prigoanei rusești adăpostindu-l între zidurile ei; Mănăstirea Suruceni, în vremea sa, era considerată „cuibul românismului din Basarabia”.

Sfintele moaște au rămas întregi după ce trupul l-a fost incendiat

Pentru cei care doresc să i se închine cu evlavie, unde se află moaștele Sfântului Dionisie Erhan?

Racla cu sfintele moaște ale Sfântului Dionisie a fost așezată spre închinare în biserica Mănăstirii Suruceni, dar avem și noi, în sfânta noastră mănăstire Sireți, o parte din mâna Sfântului Dionisie. O altă parte din sfintele sale moaște se află și la sediul Episcopiei Basarabiei de Sud din Cahul. Să mergem să ne închinăm sfintelor moaște ca și cum am merge la ziua de naștere a celui mai bun prieten. Să mergem să ne bucurăm de prezența lui, de binecuvântare și de rugăciune curată.

Aveți știință ce minuni a făcut sfântul până în acest moment?

Minune se numește ceea ce este mai presus de fire, căci ceea ce este după fire nu este minune, de lucrul acela nu se miră nimeni și pe acela nimeni nu îl numește minune. Nu este oare minune faptul că sfintele sale moaște s-au găsit neputrezite, după 75 de ani de la înmormântarea sa? Nu este oare minune că trupul sfântului a fost găsit nestricat, plin de mireasmă? L-am scos și l-am spălat, după rânduială, cu vin și agheasmă. O mare minune este că sfintele moaște au rămas întregi după ce mormântul a fost profanat, iar trupul sfântului a fost incendiat de necredincioși în perioada sovietică.

Ultima prohodire

Mai multe schituri vor purta numele Sfântului Dionisie Erhan

Cu puțin timp în urmă, s-a aflat că va fi construită și prima biserică care va fi ocrotită de Sfântul Dionisie Erhan. Când va fi ridicată și în ce oraș?

La solicitarea noastră, Înaltpreasfințitul Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al Moldovei, a aprobat în ziua de 22 aprilie 2019 întemeierea unui schit ce va purta numele celui mai recent sfânt odrăslit de binecuvântatul pământ al Basarabiei. Recent, au mai fost binecuvântate câteva așezăminte bisericesti atât în Basarabia, cât și în România.

Care a fost testamentul Preasfințitului Dionisie Erhan?

Testamentul Episcopului Dionisie este o sinceră mărturisire a dragostei sale față de Biserică și neamul românesc, o mărturie plină de binecuvântări adresate păstoriților săi din Episcopia Cetății Albe – Ismail,

Episcopia Argeșului și din Arhiepiscopia Chișinăului, unde l-a slujit pe Hristos cu atâta credință. Spicuiesc din acest testament doar câteva cuvinte pe care le păstrez în suflet:

„În tot timpul slujirii mele, mai ales în darul preoției și arhieriei mele, am căutat să fiu purtător de grije de sufletele mie încredințate de sfintele Biserici păstorite de mine. Am tins să-mi fac cu deadinsul îndatorirea de păstor și slugă a lui Hristos. Am învățat cu timp și fără timp, propovăduind învățătura Evangheliei, păzindu-mi turma de lupii răpitori și tuturor toate făcându-mă, am căutat să fiu îndreptător pe calea mântuirii și nicidecum prilej de poticnire pentru cineva. Așa am înțeles slujirea Bisericii și la aceasta îndemn pe toți purtătorii de Har, de azi și de totdeauna. (...) Cu limbă de moarte îndemn pe toți la unire, bărbăție și credință, întru apărarea sărăciei și moșiei românești. Fraților români, să faceți ca tot ce-i românesc să fie veșnic și nepieritor!”